

[Aksel Larsen.]

ministeren har opfundet — så var det udelukkende med henblik på den økeblikkelige vanskelige situation, det var for at gøre noget, der kunne hjælpe til den øjeblikkelige sanering, det skulle altså ikke være varige nedskæringer eller besparelser. Sådan forstod jeg hr. Bilgrav-Nielsen; jeg håber, jeg har forstået det rigtigt.

Således foranlediget må jeg gøre opmærksom på, at vi, der har hørt statsministeren tale som det radikale venstres ordfører her i folketinget i november og december, vi ved, at han manuducerede os og forklarede, at 200 mill. kr. minsandten kunne spares, uden at man antastede forsvarsforliget, for, sagde han, 70 pct. af militærbudgettet består af lønudgifter, og det er da ganske klart, at så kan der spares ganske betydelige beløb. Der var ikke tale om, at det skulle være en engangsforestilling, noget, der kun skulle ske i finansåret 1968-69; nej, det var virkelig varige besparelser, man dengang talte for, og det gik han ud og fortalte vælgerne under valgkampen. Hvis de har stemt på det radikale venstre under disse forudsætninger, ja, så har de altså beklægteligt nok taget fejl.

(Kort bemærkning).

**Kjær Rasmussen:** Det er til oplysning for hr. Aksel Larsen, der næsten vil påstå, at dette vort dagsordensforslag giver udtryk for tillid til regeringen. Må jeg lige gøre hr. Aksel Larsen opmærksom på, at der står:

„Idet folketinget har noteret . . .“, og det turde være noget ganske andet.

**Kai Moltke:** Folketinget er jo nu og da udsat for mærkelige lignelser; jeg skal ikke gå i enkeltheder, men jeg vil dog lige sige, at hvordan man rationaliserer en museklat i regnvej, er dog vist en af de ting, tinget kræver en fornuftig forklaring på — det var jo hr. Morten Langes fremstilling af det, som foregik i øjeblikket.

Dernæst må jeg sige, at man jo i og for sig havde ventet, at det var fra socialdemokratiets side, der ville blive stillet dagsordensforslag her, for den tidligere forsvarsminister har jo vitterlig sagt, at han betragtede forsvarsforliget som brudt af de borgerlige partier. Konsekvensen måtte vel være en

klar erklæring om, at man har frigjort sig for dette forlig. Nu sagde den tidligere statsminister, at socialdemokratiet følte sig nøjagtig lige så frit stillet som de radikale. Det er jo ærlig talt en smule tågetale. Har den tidligere statsminister indtryk af, at de radikale her i tinget er særlig frit stillet i militærspørgsmålet lige akkurat i øjeblikket? Det er den slags erklæringer, som i og for sig ikke maner til optimisme.

Derimod hørte jeg med glæde, at den forhenværende statsminister her udtalte, at han ingen betænkelighed havde ved de reduktioner på 125 mill. kr., som nu gennemføres på dette års eller det kommende års budget. Her har vi allerede noget væsentligt og epokegørende nyt. Da vi efter devalueringen forhandlede med den samme forhenværende statsminister, præsterede man en erklæring fra forsvarsministeren om, at hvis tallet 50 mill. kr.s begrænsning blev overskredet, ville det betyde et åbent brud på hele forsvarsforliget og dets forudsætninger. Ja men det er da virkelig mærkværdigt. I dag accepterer man 125 mill. kr., fordi vi i mellemtiden har haft et valg, og før valget var 50 mill. kr.s nedskæring det højeste, man kunne indlade sig på. Er vi nu ikke lidt for nær ved farcen i denne indre kappestrid mellem socialdemokratiet og dets partnere i forsvarsforliget?

Og så tallene med hensyn til fremtidens udgifter. Jeg bryder mig ikke om at være indiskret på nogen måde, og der blev jo ikke truffet nogen militære aftaler under skatteforligsforhandlingerne i foråret forrige år; men der var dog vist en erklæring, afgivet af hr. minister Victor Gram, om, at man for de kommende 3 år, efter at man havde passeret finansåret 1967-68, forudså en stigning i de militære budgetter frem til 1970-71 til 2,3 milliarder kr., og hertil skulle så selvfølgelig lægges en pristalsregulering. I mellemtiden har vi haft en devaluering på 8 pct., jeg tror heller ikke, vi er blevet fri for visse prisstigninger, så jeg kan ærlig talt ikke sige, hvilke talstørrelser der her skiller de to regeringer, som nu har skiftedes her i tinget. Hvis man må fortolke socialdemokratiets holdning sådan, at man har forladt 50 mill. kr.s grænsen, og hvis man endvidere må notere den tidligere statsministers krav på sidestilling med de radikale her i tinget, så tror jeg, man skulle gå i gang med realitets-